

Dosarul nr. 2ra-1018/20

Prima instanță: Judecătoria Căușeni, sediul Central (jud. S. Pleșca)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. Iu. Cotruță, V. Mihaila, I. Secrieru)

ÎNCHEIERE

15 iulie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Iurie Bejenaru
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de Sergey Avanesyan,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Elena Avanesyan
împotriva lui Sergey Avanesyan, intervenient accesoriu Direcția Asistență Socială
și Protecție a Familiei Căușeni cu privire la desfacerea căsătoriei, determinarea
domiciliului copilului minor și încasarea pensiei de întreținere pentru copilul minor,
împotriva deciziei din 03 martie 2020 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a ț ă:

La 20 august 2019, Elena Avanesyan a depus cerere de chemare în judecată
împotriva lui Sergey Avanesyan, intervenient accesoriu Direcția Asistență Socială
și Protecție a Familiei Căușeni solicitând desfacerea căsătoriei încheiate cu pârâtul,
înregistrată la 06 februarie 2016 la OSC Tiraspol, actul de căsătorie nr.73,
determinarea după desfacerea căsătoriei a domiciliului copilului XXXXX
Avanesyan, născut la XXXXX, cu mama, încasarea de la pârât pensiei de întreținere
pentru copilul minor XXXXX Avanesyan, născut la XXXXX, în mărime de 1200
de lei lunar, începând cu data înaintării acțiunii și până la atingerea majoratului
copilului.

În motivarea acțiunii, reclamanta a invocat că a înregistrat căsătoria cu Sergey
Avanesyan în data de 06 februarie 2016. La XXXXX s-a născut fiul XXXXX
Avanesyan.

Reclamanta a afirmat că locuiește separat de pârât din anul 2017. Relații de
familie nu mai mențin, gospodărie comună nu duc, tentative de împăcare au fost
întreprinse, precum și a declarat că nu dorește păstrarea familiei.

Totodată, a menționat în anul 2018, la inițiativa pârâtului, căsătoria a fost
desfăcută de Judecătoria Tiraspol.

Concomitent a precizat că fiul XXXXX permanent locuiește cu ea, dispune de
condiții bune de trai, sunt în relații bune cu copilul. La fel, indicat că este angajată
în câmpul munci și dispune de un venit regulat.

De asemenea, a susținut că nu cunoaște veniturile pârâtului, însă este apt de
muncă și are posibilitatea de a asigura copilul material. Având în vedere că minimul
de existență pentru un copil constituie 2023, 70 de lei, conform statisticii, a solicitat
încasarea pensiei de întreținere pentru copilul minor în mărime de 1200 de lei lunar.

Prin hotărârea din 16 octombrie 2019 a Judecătorei Căușeni, sediul Central, s-a admis parțial cererea de chemare în judecată depusă de Elena Avanesyan și s-a desfășurat căsătoria între Elena Avanesyan și Sergey Avanesyan, înregistrată la 06 februarie 2016 la OSC Tiraspol, actul de căsătorie nr.73; pentru înregistrarea desfacerii căsătoriei, s-a încasat taxa de stat în beneficiul statului în mărime de câte 100 de lei de la fiecare soț; s-a determinat, după desfacerea căsătoriei, domiciliul copilului minor XXXXX Avanesyan, născut la XXXXX, cu mama Elena Avanesyan; s-a încasat de la Sergey Avanesyan în beneficiul Elenei Avanesyan pensia alimentară pentru copilul minor XXXXX Avanesyan, născut la XXXXX, în sumă de 1000,00 de lei lunar, începând cu 20 august 2019 și până la majoratul copilului; s-a încasat de la Sergey Avanesyan în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 360,00 de lei; totodată, s-a indicat că hotărârea în partea încasării pensiei alimentare, se execută imediat, precum și că copia hotărârii cu privire la desfacerea căsătoriei, în termen de 3 zile de la rămânerea definitivă, se trimite la Serviciul Stare Civilă Căușeni; în rest acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia din 03 martie 2020 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de Sergey Avanesyan și s-a menținut hotărârea din 16 octombrie 2019 a Judecătorei Căușeni, sediul Central.

Pentru a decide astfel, instanța de apel cu referire la prevederile art. 74 alin.(1)-(3), art. 76 Codul familiei, a conchis că prima instanță corect a dispus încasarea de la Sergey Avanesyan în folosul Elenei Avanesyan pensia alimentară pentru copilul minor XXXXX Avanesyan, născut la XXXXX, în sumă de 1000,00 de lei lunar, începând cu 20 august 2019 și până la majoratul copilului, ori temeieri de eschivare de la plata pensiei de întreținere pentru copilul minor nu s-au confirmat.

Referitor la obiecțiile apelantului cu privire la încasarea pensiei de întreținere pentru copil, a reținut că Sergey Avanesyan este în drept de a înainta obiecții, în conformitate cu prevederile legale, inclusiv și în cazul încasării pensiei de întreținere în mărime dublă.

Conform articolul 18 alin. (1) al Convenției privind drepturile copiilor, statele părți vor depune eforturi pentru asigurarea recunoașterii principiului potrivit căruia ambii părinți au o răspundere comună pentru creșterea asigurarea dezvoltării sale le revine în primul rând părinților sau, după caz, reprezentanților săi legali. Aceștia trebuie să se conducă înainte de orice după interesul superior al copilului.

Conform art. 27 alin.(2) al aceleiași Convenții, părinților și oricăror altor persoane care au în grijă un copil le revine în primul rând responsabilitatea de a asigura, în limita posibilităților și a mijloacelor lor financiare, condițiile de viață necesare dezvoltării copilului.

Astfel, instanța de apel a conchis că întreținerea oferită de părinte trebuie să corespundă integral necesităților respective și să asigure dezvoltarea fizică, intelectuală, spirituală și socială a copilului la un nivel corespunzător și suficient pentru a nu leza interesele copilului.

Din considerentele menționate și pornind de la premisa că, apelantul este obligat în virtutea calității sale de părinte să-i asigure copilului său dezvoltarea fizică, intelectuală, spirituală și socială la un nivel respectiv, pentru a nu leza interesele acestuia, instanța de apel a reținut că prima instanță a făcut o justă concluzie cu privire la aceea că este necesar de a încasa de la Sergey Avanesyan în folosul Elenei Avanesyan pensia alimentară pentru copilul minor XXXXX

Avanesyan, născut la XXXXX, în sumă de 1000,00 de lei lunar, începând cu 20 august 2019 și până la majoratul copilul.

Sub acest aspect, la stabilirea cuantumului pensiei de întreținere pentru copilul minor, a reiterate dispozițiile art. 58 alin. (1) și art. 74 alin. (1) Codul familiei, care expres prevăd că părinții au drepturi și obligații egale față de copii, indiferent de faptul dacă copiii sunt născuți în căsătorie sau în afara ei, dacă locuiesc împreună cu părinții sau separat. Tot aceste dispoziții se conțin și în art. 18 alin. (1) din Legea privind drepturile copilului nr. 338 din 15 decembrie 1994, care prevede că ambii părinți, în egală măsură, sau persoanele subrogatorii legale poartă răspunderea principală pentru dezvoltarea fizică, intelectuală, spirituală și socială a copilului, ținând cont în primul rând de interesele acestuia. La acest segment, a menționat și prevederile art. 18 alin. (1) din Convenția internațională din 20 noiembrie 1989 cu privire la drepturile copilului, în vigoare pentru Republica Moldova din 25 februarie 1993, care stipulează expres că statele părți vor depune eforturi pentru asigurarea recunoașterii principiului potrivit căruia ambii părinți au o răspundere comună pentru creșterea și dezvoltarea copilului.

La 12 mai 2020, prin intermediul poștei (f.d.158), Sergey Avanesyan a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 03 martie 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea parțială a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe în partea încasării pensiei pentru întreținerea copilului minor în mărime de 1000, 00 de lei lunar și pronunțarea unei noi hotărâri.

În motivarea recursului s-a invocat dezacordul cu decizia contestată, motivând că instanța a încălcat normele de drept material și anume nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată și a interpretat în mod eronat legea.

Totodată, a precizat că urmare a modificărilor cerințelor în apel și-a exprimat dezacordul doar cu hotărârea în partea încasării pensiei de întreținere pentru copilul minor, însă, instanța de apel, nu a luat în considerare și a motivat și cerințele de desfacere a căsătoriei și determinarea domiciliului copilului minor, ceea ce, în opinia sa, nu era necesar.

La fel, instanța de apel nu a luat în considerare că obligația de întreținere a copilului minor se execută cu regularitate, fapt confirmat de ambele părți. De altfel, prin certificatul eliberat de la serviciu, se atestă reținerea pensiei alimentare, ceea ce denotă că își onorează până în prezent obligațiile de întreținere a copilului.

Copia recursului declarat a fost expediată în adresa intimaților conform scrisorii de însoțire datate cu 11 iunie 2020 (f.d.162) și a fost recepționată la 19 iunie 2020 și 20 iunie 2020, conform avizelor de recepție (f.d.163-164).

Referințe la cererea de recurs, în temeiul art. 439 alin.(2) Cod de procedură civilă, până la data judecării cauzei în ordine de recurs, de la intimați nu au parvenit.

În conformitate cu prevederile art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Decizia instanței de apel a fost adoptată la 03 martie 2020, iar cererea de recurs a fost depusă la 12 mai 2020, prin intermediul poștei (f.d.158).

Materialele cauzei atestă expedierea copieii deciziei integrale în adresa participanților la proces la 23 martie 2020, conform scrisorii de însoțire (f.d.149). Din textul recursului să distinge că partea recurentă a recepționat decizia la 26 martie 2020. Astfel, recursul este declarat în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Sergey Avanesyan, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stipulează că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În temeiul prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Sergey Avanesyan nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul părții recurente cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Sergey Avanesyan.

În conformitate cu art. 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Sergey Avanesyan împotriva deciziei din 03 martie 2020 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Galina Stratulat